

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmma Totivs Theologiae S. Thomae Aqvinatis, Doctoris Angelici Ordinis Prædicatorum

Secvndæ Secvndæ Partis Volumen Secundum

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romae, 1619

Vtrum decimæ debeantur solum clericis? 3

urn:nbn:de:hbz:466:1-38762

decimas soluebant. Nec tamen de hoc reprehenduntur à Domino, sed solum de hoc, quòd maiora, scilicet spiritualia præcepta contemnebant. Magis autem de hoc eos secundum se commendabiles esse ostendit, dicens, Hæc oportuit facere, scilicet tempore legis, ut Chrysostr. * exponit. Quod etiam videtur magis in quandam decetiam sonare, quam in obligationem. Unde & nunc de huiusmodi minoribus rebus non tenentur homines decimas dare, nisi forte propter consuetudinem patriæ.

ho. 44 in
in Matt.
in opere
imperf. à
medio il-
lius.

Ad quartum dicendum, quòd de his quæ furto vel rapina tolluntur, ille à quo auferuntur, decimas solvere non tenetur antequam recuperet, nisi forte propter culpam vel negligentiam suam damnum incurrit: quia ex hoc Ecclesia non debet damnificari. Si verò vendat triticum non decimatum, potest Ecclesia decimas exigere Ecclesiæ debitas; & ab emptore, quia habet rem Ecclesiæ debitam; & a venditore, quia quantum est de se, Ecclesiam defraudavit. Vno tamen solvente, alius non tenetur. Debentur autem decimæ de fructibus terræ, in quantum proveniunt ex diuino munere. Et ideo decimæ non cadunt sub tributo, nec etiam sunt obnoxie mercedi operariorum. Et ideo non debent prius deduci tributa & pretium operariorum, quam soluantur decimæ; sed ante omnia debent decimæ solui ex integris fructibus.

ARTIC. III.

Utrum decimæ sint clericis dandæ?

468
c. quæuis
extra de
decimis.

Ad tertium sic proceditur. Videtur, quòd decimæ non sint clericis dandæ. Leuitis enim in veteri testamento decimæ dabantur; quia non habebant aliam partem in possessionibus populi, ut habetur Numer. 18. Sed clerici in nouo testamento habent possessiones, & patrimoniales interdum, & ecclesiasticas: recipiunt insuper primitias & oblationes pro viuis & mortuis. Superfluum ergo est quòd eis decimæ dentur.

¶ 2 Præ-

¶ 2 Præterea, Contingit quandoque, quòd aliquis habet domicilium in vna parochia, & colit agros in alia: vel aliquis pastor ducit gregem per vnam partem anni in terminis vnius parochiæ, & alia parte anni in terminis alterius: vel habet ouile in vna parochia, & pascit oves in alia. In quibus, & consimilibus casibus, non videtur posse distingui, quibus clericis sint decimæ soluendæ. Ergo non videtur quòd aliquibus clericis determinatè sint soluendæ decimæ.

¶ 3 Præterea: Generalis consuetudo habet in quibusdam terris, quòd milites decimas ab Ecclesia in feudum tenent: religiosi etiam quidam decimas accipiunt. Non ergo videtur, quòd solum clericis curam animarum habentibus decimæ debentur.

SED contra est, quod dicitur Num. 18. Filijs Leui dedi omnes decimas Israel in possessionem pro ministerio, quo seruiunt mihi in tabernaculo. Sed filijs Leui succedunt clerici in nouo testamento. Ergo solis clericis decimæ debentur.

RESPONDEO dicendum, quòd circa decimas duo sunt consideranda, scilicet ipsum ius accipiendi decimas, & ipsæ res, quæ nomine decimæ dantur. Ius autem accipiendi decimas spirituale est. Consequitur enim illud debitum quo ministris altaris debentur sumptus de ministerio, & quo seminariis spiritualia, debentur temporalia: quod ad solos clericos pertinet, habentes curam animarum: & ideo eis solis cõpetit hoc ius habere Res autè quæ nomine decimarum dantur, corporales sunt. Vnde possunt in vsu quorùlibet cedere, & sic possunt etiã ad laicos puenire.

Ad primum ergo dicendum, quòd in veteri lege, sic, *a. x. huius*
 ut dictum est, spirituales quædam decimæ deputantur *quest. 22*
 subuentioni pauperum. Sed in noua lege decimæ dan- *4. præci-*
 tur clericis, non solum propter sui sustentationem, *piæ.*
 sed etiam vt ex eis subueniant pauperibus: & ideo non superfluum; sed ad hoc necessaria sunt & possessiones ecclesiasticæ, & oblationes & primitiæ simul cum decimis.

Sec. sec. Vol. ij.

Z.

Ad

Ad secundum dicendum, quod decimæ personales debentur Ecclesiæ, in cuius parochia homo habitat: decimæ verò prædiales rationabiliter magis videntur pertinere ad ecclesiam, in cuius terminis prædia facta sunt. Tamen iura determinant, quod in hoc seruetur consuetudo diu obtenta. Pastor autem qui diuersis temporibus in duabus parochijs gregem pascit, debet proportionaliter vtrique ecclesiæ decimas solueri. Et quia ex pascuis fructus gregis proueniunt, magis debetur decima gregis ecclesiæ, in cuius territorio grex pascitur, quam illi, in cuius territorio ouile locatur.

Ad tertium dicendum, quod sicut res nomine decimæ acceptas, potest ecclesia alicui laico tradere: ita etiam potest ei concedere ut dandas decimas ipsi accipiant, iure accipiendi ministris ecclesiæ reseruato: siue pro necessitate ecclesiæ (sicut quibusdam militibus decimæ debentur in feudum per ecclesiam concessæ): siue etiam ad subuentionem pauperum, sicut quibusdam religiosis laicis, vel non habentibus curam animarum, alicuius decimæ sunt concessæ per modum elemosynæ. Quibusdam tamen religiosis comperitur accipere decimas, ex eo quod habent curam animarum.

ARTIC. IV.

Vtrum etiam clerici teneantur decimas dare?

469 *c. nouam
genus, ex
tra de de
cimis.* **A**D quartum sic proceditur. Videtur, quod etiam clerici teneantur decimas dare. Quia de iure communi ecclesia parochialis debet recipere decimas prædiorum, quæ in territorio eius sunt. Concingit autem quandoque, quod clerici habent in territorio cuius parochialis ecclesiæ aliqua prædia propria, vel etiam aliqua alia ecclesia habet ibi possessiones ecclesiasticas. Ergo videtur quod clerici teneantur dare prædiales decimas.

¶ 2 Præterea, Aliqui religiosi sunt clerici, qui tamen tenentur dare decimas ecclesijs, ratione prædiorum, quæ etiam manibus proprijs excolunt. Ergo videtur